

מדינת ישראל
ועדת ערר לענייני קורונה וחרבות ברזל – מסלול ארצי

ערר 1568-23
ערר 1570-23
(ערר קורונה)

לפני כבוד חברי הוועדה:
ערן עסיס, עו"ד - יו"ר
טניה חכמוב, רו"ח – חברה

העוררת: **מגנזי תשתיות בע"מ, ח.פ. 510845571**
באמצעות עו"ד סיון הניק ועו"ד אורי סטנסקו

נ ג ד

המשיבה: **רשות המסים**
באמצעות היחידה לטיפול במענק השתתפות בהוצאות קבועות
רחוב בן גוריון 38 רמת גן
מייל: corona.ararim@taxes.gov.il

החלטה

1. העוררת היא חברה קבלנית העוסקת בעבודות עפר, פיתוח ובניה. חלק מפעילותה העסקית של העוררת מתקיים תוך שיתוף פעולה עם חברה אחות, בשם מגנזי תשתיות ב.ג.מ בע"מ (להלן – **החברה האחות**). שתי החברות רשומות יחד באיחוד עוסקים, במסגרתו מועברים דיווחי ההכנסות של שתיהן (יחד עם שתי חברות נוספות, בגינן נרשמו הכנסות זניחות).
2. העררים שלפנינו הוגשו כחלק ממסכת עררים רחבה יותר, שבה הלינה העוררת כנגד החלטות המשיבה בעניין זכאותה למענקי הוצאות קבועות, בהתאם לחוק התכנית לסיוע כלכלי (נגיף הקורונה החדש) (הוראת שעה), התש"ף-2020 (להלן – **החוק**). העוררת הגישה בקשות למענקים בגין כל תקופות הזכאות הדו חודשיות הקבועות בחוק – מחודש מאי 2020 ועד חודש יוני 2021. בקשות אלו נדחו על ידי המשיבה, ולאחר מכן, במסגרת החלטה מיום 19.4.2023, דחתה המשיבה גם את ההשגות שהגישה העוררת כנגד החלטות הראשונות. בתמצית, המשיבה קבעה כי העוררת מוחרגת מהזכאות למענק, הן בשל עיסוק במכירת מקרקעין, והן בשל דיווח בהתאם לסעיף 8א לפקודת מס הכנסה, וכן כי לא מתקיים קשר סיבתי בין ירידת המחזורים לבין מגפת הקורונה.
3. מטעמים שעליהם נעמוד להלן, ראינו לנכון לדון בנפרד בעררים שהגישה העוררת בגין תקופות הזכאות יולי-אוגוסט 2020 (ערר 1568-23) ונובמבר-דצמבר 2020 (ערר 1570-23) – ולדחות אותם על הסף. יתר תיקי הערר של העוררת יתבררו בדיון הקבוע ליום 19.11.2024.

ירידת מחזורים – תנאי סף קשיח

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

4. כידוע, התנאי הבסיסי לזכאות למענק בהתאם לחוק הוא קיומה של ירידה במחזורי ההכנסות, בהשוואה בין מחזור ההכנסות הדו חודשי בתקופת הזכאות לבין מחזור ההכנסות בתקופת הבסיס, התקופה המקבילה בשנת 2019 (סעיף 2)8 לחוק). לצורך העררים שבפנינו, נציין רק כי שיעור הירידה שנקבע בחוק לתקופת הזכאות יולי-אוגוסט הוא 40%, ולתקופת הזכאות נובמבר-דצמבר 2020 – 25%. תנאי נוסף הקבוע בחוק מעבר לכך הוא דרישת הקשר הסיבתי – החוק קובע כי המענק יינתן רק אם ירידת המחזורים נגרמה מההשפעה הכלכלית של נגיף הקורונה (סעיף 3)8 לחוק).
5. בתקופות הזכאות הנדונות בהחלטה זו, לא נרשמה אצל העוררת ירידת מחזורים מזכה. הכנסות העוררת, כפי שדווחו למע"מ, היו כדלהלן:

תקופה דו-חודשית	שנת 2019	שנת 2020	שיעור ירידה	שיעור ירידה מינימלי
יולי-אוגוסט 2020	10,913,984	7,115,648	34.8%	40%
נובמבר-דצמבר 2020	7,864,066	12,419,900	-57.9%	25%

6. במקרה הרגיל, בהינתן דיווחי הכנסות מעין אלו, בקשת המענק הייתה נדחית ונחסמת על ידי המשיבה בשלבים מוקדמים של הגשת הבקשה, באופן טכני וללא בחינה מעמיקה. ירידת מחזורים היא תנאי מוחלט, אשר בלעדיו אין מענק. אולם במקרה של העוררת, הבקשה לא נחסמה באופן טכני עם הגשתה, וזאת על רקע העובדה שהעוררת מדווחת במסגרת איחוד עוסקים, ודיווחי ההכנסות הנפרדים שלה (דוחות סולו) אינם נגישים למשיבה.
7. בעת הגשת הבקשה, הזינה העוררת נתונים שונים מאלו שדווחו על ידה. מתוך ההכנסות לחודשים יולי-אוגוסט 2020 הפחיתה העוררת הכנסה בסך 5,555,555 ש"ח, אשר לטענת העוררת התקבלה בתמורה לעבודה שבוצעה בשנת 2013, בהמשך לתביעה שהוסדרה בבית המשפט רק בשנת 2020. מתוך ההכנסות לחודשים נובמבר-דצמבר 2020 הפחיתה העוררת הכנסות בסך כולל של 10,274,531 ש"ח – החלק הארי של הסכום נבע גם הוא מעבודה שבוצעה בשנת 2013 והוסדרה במסגרת הליך משפטי רק באוקטובר 2023, וסכום נוסף הופחת עקב כך שמדובר בתשלום על עבודה שהסתיימה בשנת 2018, שהתעכב עקב מחלוקת ביחס לסכום.
8. כאן המקום להזכיר כי נתוני ההכנסה, שעליהם מבוסס חישוב ירידת המחזורים, מוגדרים בחוק באופן קשיח ואינם נתונים לשינוי. הביטוי "מחזור עסקאות" מוגדר בחוק, לענייננו, כך: "מחזור עסקאות של עוסק, כהגדרתו בחוק מס ערך מוסף...". בחוק מס ערך מוסף,

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

התשל"ו-1976, מוגדר מחזור עסקאות כך: "סך כל המחיר, כמשמעותו בסעיף 7, של העסקאות בשנת המס שחלפה..." , דהיינו – כל העסקאות בגינן הוציאה העוררת חשבונית בתקופה הנדונה.

9. קשיים אלו שוקפו לעוררת בהחלטתו של יו"ר הוועדה מיום 17.9.2024. בתגובה, העוררת לא טענה כי הגדרת מחזור עסקאות אינה חלה עליה, ולא הצביעה על מקור חוקי שממנו עולה כי מחזור עסקאותיה בתקופות הנדונות אינו כפי שצוין לעיל. תחת זאת, ביקשה העוררת לטעון כי ניתן "לנטרל" הכנסות ממחזור העסקאות בתקופת הזכאות, וזאת על מנת שהנוסחה "תשקף את הפגיעה האמיתית שנגרמה לעסק עקב הנגיף". לצורך ביסוס עמדה זו, הפנתה העוררת לפסקי דין והחלטות המעידים על מטרת החוק.

10. טענותיה של העוררת חסרות יסוד, ויש להצר על כך שעלינו להידרש להנחות יסוד כה בסיסיות כדי להבהיר את הדברים. המשיבה היא רשות מינהלית, והיא פועלת בהתאם לחוק. ועדת הערר היא גוף מעין שיפוטי, אשר מוסמך לבחון האם החלטות המשיבה תואמות את הוראות החוק. אכן לעיתים, במסגרת הדיון בפרשנות הוראות החוק, ניתן להידרש לתכלית החוק ולמטרתו, אולם דיון כזה הוא רלוונטי במקרים שבהם הוראת החוק אינה ברורה, או כאשר החוק מותיר מקום לשיקול דעת ועולה השאלה איך יש ליישם אותו במקרים הקונקרטיים. שאלות מעין אלו אינם מתעוררות בענייננו. דיווחי העוררת אינם "ניתנים לפרשנות", וגם הוראות החוק הן פשוטות וברורות. העוררת לא הצביעה על שאלה פרשנית כלשהי שבגינה יש צורך להידרש לתכלית החוק.

11. למעשה, ניתן לומר כי התכלית הבסיסית של כל דבר חקיקה היא כי הוראותיו יתקיימו כלשונו. אילו רצה המחוקק לאפשר למשיבה או לוועדה להכריע בכל מקרה לגופו על פי התכלית בלבד, ודאי היה מסתפק בהוראות כלליות, ולא היה נדרש לפרק חקיקה ארוך הכולל 20 סעיפים ולהגדרות מונחים מפורטות.

12. לא בכדי קבע המחוקק הגדרה קשיחה למונח "מחזור עסקאות" – נתון זה חייב להיות קשיח וחד משמעי, ולא ניתן לאפשר כי בכל מקרה לגופו תתקיים התדיינות לגבי הנתונים שדווחו על ידי העוררת למע"מ. התדיינות כזו בוודאי הייתה מסכלת את תכלית בסיסית אחרת של החוק – מתן מענה מהיר ויעיל לעסקים שנפגעו עקב מגפת הקורונה.

נטרול הכנסות

13. העוררת ניסתה לבנות את טענתה על הקבלה בין מקרה מעין זה לבין מקרה נפוץ אחר, שבו המשיבה היא זו ש"מנטרלת" הכנסות מתקופת הבסיס – אולם כפי שהובהר לעוררת, ההקשר המשפטי הוא שונה לחלוטין ולא ניתן ללמוד מכך לענייננו.

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

14. העוררת מתייחסת לאותם מקרים שבהם ירידת המחזורים קיימת רק "על הנייר", והיא נובעת מהכנסה חריגה בתקופת הבסיס, אשר ממילא כלל לא הייתה צפויה לחזור על עצמה. במקרים כאלה, נוהגת המשיבה לנטרל את ההכנסה החריגה, ולבחון האם הירידה מתקיימת גם ללא תלות בהכנסה החריגה, ומה שיעור הירידה. אולם בניסיון של העוררת להקיש מכך לענייננו, היא נופלת לכלל שגיאה יסודית.

15. באותם מקרים שבהם ההכנסה החריגה "מנוטרלת" מתקופת הבסיס, המחזורים המדווחים נותרים על כנם, והנטרול הוא ביטוי חשבוני למבחנים הגמישים של דרישת הקשר הסיבתי. קשר סיבתי אינו עניין בינארי. הוא יכול להתקיים באופן מלא, אם כל ירידת המחזורים נובעת ממגפת הקורונה, והוא יכול להתקיים באופן חלקי, אם לגבי חלק מהירידה, הקשר הסיבתי לא מתקיים. במקרה שבו מנוטרלת הכנסה חריגה, ההנחה היא שישנו חלק מירידת המחזורים, שלגביו הקשר הסיבתי אינו מתקיים, שכן זו הכנסה שלא הייתה צפויה לחזור על עצמה. הפחתת הסכום מההכנסות בתקופת הבסיס, ועריכת חישוב חלופי, היא פעולה חשבונית המבטאת בצורה המדויקת ביותר את התחשיב החלופי ההולם בהתחשב במסקנה זו.

16. בניגוד לתנאי הסף המחייב ירידת מחזורים, המבוסס על הגדרות קשיחות, התנאי המחייב קשר סיבתי נתון לפרשנות ומהווה רקמה פתוחה. על הרקע הזה, אכן נהוג לבחון את ענייני הקשר הסיבתי באופן גמיש יותר. לא בכדי, פסיקות הוועדה כוללות תילי תילים של פרשנות בנוגע לסעיף 8(3) לחוק, שיישומו כרוך בהפעלת שיקול דעת פרטני, וכמעט ולא קיימת פרשנות בנוגע לסעיף 8(2), שהוראותיו הן טכניות ואינן מצריכות פירוש וביאור.

17. אנו ערים לעובדה שהבחנה זו יוצרת חוסר סימטריה בין טיעוני המשיבה ובין טיעוני העוררת, ואולם הבחנה זו היא נגזרת טבעית של אופי החוק. נעיר לצד זאת כי מערך הטיעונים וטיעוני הנגד של הצדדים לדיון בהליכים לפי החוק ממילא אינו סימטרי מלכתחילה, בדגש על סוגיית הקשר הסיבתי. כפי שהובהר בפסיקה, העוררת נהנית מ"חזקה עובדתית" בדבר קיומו של קשר סיבתי, והיא יכולה לקבל מענק מבלי להוכיח כיצד נפגעה מהמגפה; למשיבה מנגד יש פריבילגיה "להטיל ספק" במהימנות של חזקת הקשר הסיבתי, תוך אפשרות בין היתר גם לנטרל הכנסות קונקרטיות, במקרים חריגים שבהם ברור כי מדובר בהכנסה חריגה.

18. במכלול, החוק נועד להיטיב עם עסקים ולאפשר להם ליהנות ממענקים בקנה מידה רחב, במידה אשר לא אחת עולה על ההוצאות הקבועות, חרף התכלית המוצהרת של החוק (וראו ערר 1750-21 אינקוגניטו מוסיקה (2002) בע"מ נ' רשות המסים, ניתן ביום 13.2.2022). לנוכח הצורך לפשט את ההליך ולבסס אותו על נתונים חד משמעיים וקלים לברור, המנגנון עוצב כך שלא ניתן יהיה לדרוש מענק בתקופות שבהן לא נרשמה ירידת מחזורים מזכה, גם אם העסק "נפגע" באותה תקופה, באופן כזה או אחר.

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

התנהלות העוררת בהליכים שקדמו לערר

19. כאמור לעיל, הבקשות שבנדון נבחנו לעומק על ידי המשיבה ולא נחסמו או נדחו על הסף, חרף העובדה שלא חלה ירידת מחזורים מזכה. הסיבה לכך היא פשוטה – העוררת ציינה בטופס הבקשה נתונים שונים מאלו שדווחו על ידי המע"מ, בעוד המשיבה לא הייתה ערה לכך, שכן היו בידיה דיווחי ההכנסות החודשיים של איחוד העוסקים בלבד, ולא הייתה לה אפשרות לאמת האם ההכנסות הן אכן כפי שצוינו על ידי העוררת.

20. עמדנו לעיל על כך שהזכאות למענקים לפי החוק מבוססת על נתונים קשיחים – נתוני הדיווח למע"מ. ברוב המוחלט של המקרים, מדובר בנתון שמצוי בידי המשיבה והיא יכולה לאמת אותו בנקל, ואולם כשמדובר באיחוד עוסקים המצב שונה. במקרה כזה, אנו סבורים שבעת עריכת הבקשה מוטלת על העוסק חובת הגינות מוגברת. בהיעדר יכולת בקרה ופיקוח על הנתונים המוזנים לטופס הבקשה, על העוסק לשקף בצורה מהימנה ומדויקת את ההכנסות "סולו", של מגיש הבקשה בלבד. ספק אם ישנם מקרים שבהם מוצדק לציין נתון שונה, שאינו מבוסס על נתוני הדיווח החשבונאיים הגולמיים, אולם גם אם העוסק סבור שיש הצדקה סבירה לכך – מוטלת עליו לכל הפחות חובת גילוי מקסימלית. אם העוסק יודע שהוא מציין נתונים פנימיים שאין עליהם פיקוח ובקרה, והוא עורך בהם מניפולציה חישובית כלשהי לפי שיקול דעתו, עליו לשקף זאת בפני המשיבה בהזדמנות הראשונה ובכל שלב רלוונטי. אין לאפשר לעוסקים הפועלים במסגרת איחוד עוסקים, שנתוני ההכנסות החודשיים שלהם אינם פרוסים בפני המשיבה, לפעול "בשיטת מצליח", ולהגיש בקשה על יסוד נתונים שונים מהנתונים הגולמיים, תוך הסתרה של נתוני ההכנסות האמיתיים.

21. העוררת טענה כי "סוגיית נטרול המחזורים הייתה גלויה למשיבה עוד מפנייתו הראשונה של רו"ח העוררת", ואכן הצביעה על הודעות שנשלחו לתיבת דואר אלקטרוני של המשיבה ביום הגשת הבקשה, ובהן צוינו נטרולי ההכנסות שביצעה העוררת. יחד עם זאת, ככל הידוע לוועדה, תיבות הדואר האלקטרוני של המשיבה לא היו "זמינות" בצורה מלאה לפניית מצד העוסקים, ולמעשה, לא מצאנו כל אינדיקציה לכך שהודעות אלו בכלל התקבלו אצל המשיבה. לעוררת היו הזדמנויות נוספות להציג למשיבה את השינויים שערכה בהכנסות – במועדים שונים הגישה העוררת השגות, ובהשגות אלו ציין ב"כ העוררת את סכומי ההכנסות המבססים את הזכאות לטענתו, ללא אזכור נוסף לנטרול ההכנסות. גם במהלך בירור ההשגה, כאשר התבקשה העוררת להציג את דיווחי הסולו שלה, היא אכן מסרה את דיווחי הסולו, אך לא ציינה בגוף ההודעה כי נערכו בהם שינויים כאלו או אחרים, וכי יש פער בין הנתונים בדו"ח לבין אלו שצוינו בעת הגשת הבקשות.

22. העוררת טענה בפנינו כי המשיבה "לא חלקה על סוגיה זו". לפי הממצאים שהונחו בפנינו, אנחנו יכולים לשער בביטחון כי המשיבה כלל לא הייתה ערה לסוגיה זו, שכן העוררת לא

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

עשתה די כדי להביא את לידיעת המשיבה את התחשיב החריג שהנתונים מבוססים עליו. ההזדמנות היחידה שבה העוררת "שיקפה" את הדברים למשיבה הייתה באמצעות פניה לתיבת דואר אלקטרוני כללית (שכאמור, ספק אם הייתה פעילה באותה עת). גם אם העוררת לא ניסתה להסתיר את המניפולציה החשובית, נראה כי היא לא עשתה די בכדי שהמשיבה תהיה ערה לכך.

התנהלות העוררת במהלך בירור הערר

23. לאחר שנדחו השגותיה של העוררת והוגש הערר, המשיכה העוררת להימנע מלהציג מידע כלשהו בעניין דיווחי ההכנסות המופחתים והמנוטרלים שעליהם היא ביססה את בקשותיה. בשלב זה, העוררת אף הטעתה את ועדת הערר לסבור שהכנסותיה האמיתיות הן ההכנסות המופחתות, שאותן צירפה כנספח לכתב הערר.

24. בתגובה מיום 1.10.2024 ציינה העוררת כי העניין לא הוזכר כיוון שלא התעוררה מחלוקת מצד המשיבה בקשר לכך. אמנם ציינה כי "ייתכן" שטעתה שבכך שלא גילתה זאת במפורש וביקשה להכות על חטא, ואולם טענה כי לא ניתן לומר שנעשה ניסיון חסר תום לב להטעות את הוועדה.

25. בהקשר זה, נציין כי כתב הערר הארוך (בן כ-20 עמודים) כלל אינפורמציה רבה על עניינים שכלל לא היו שנויים במחלוקת בין הצדדים. בכלל זה, ניתן למנות מספר מצגים שיש בהם כדי להטעות:

א. בתחילת כתב הערר, ביקשה העוררת להתעכב על "**השתלשלות העניינים החריגה שקדמה להגשת הערר**", ותיארה את חילופי התכתובות בין הצדדים. בפיסקאות 9-1 לערר צוינו תכתובות רבות שהתקיימו בין העוררת לבין נציגי המשיבה, תכתובות שצורפו לנספחי כתב הערר. במסגרת פרק זה, החריג באורכו ובמידת הפירוט שבו, לא ראתה העוררת לנכון לציין את התכתובת הנוספת, שכללה את פרטי "נטרול העסקאות" שאותם היא מסרה למשיבה בד בבד עם הגשת הבקשות בתקופת הזכאות הנדונה.

ב. העוררת קבעה בכתב הערר באופן סתמי כי היא "**עומדת במלוא תנאי הסף לזכאות למענק**" (פיסקה 29 לכתב הערר), ואף התייחסה למעלה מעמוד של טענות לקביעה כי "**הפגיעה במחזור העסקאות של העוררת עולה על 25%**" (פיסקאות 30-36 לכתב הערר). פיסקה 35 לכתב הערר, שנוסחה באופן שונה בכל אחד מכתבי הערר שהוגשו בגין תקופות הזכאות השונות, תוך התאמה ספציפית לנתוני תקופת הזכאות, כתבה העוררת במפורש את סכומי ההכנסה המופחתים. כך למשל, בכתב הערר בתיק 1568-23 צוין במפורש כי "**בתקופת הזכאות, בחודשים יולי-אוגוסט**

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

2020, מחזור עסקאותיה של העוררת עמד על סך של 1,560,093 ש"ח בלבד"; בהמשך, בפסקה 36 צוין שיעור הירידה המוטעה הנגזר מהנתונים המופחתים – "86%" (נתונים דומים צוינו בהתאמה גם לגבי תקופת הזכאות נובמבר-דצמבר 2020, בכתב הערר בתיק 1570-23).

ג. לצד פסקה 35 לכתב הערר, שבה צוינו כאמור נתוני ההכנסות המופחתים, ניתנה הפניה לנספחים 15 ו-16. נספח 15 כולל את דוחות ה-ESNA של איחוד העוסקים, ונספח 16 כולל תואר כ"העתק ההכנסות מאיחוד העוסקים המיוחסות לעוררים בשנים 2017-2022 וחציון ראשון לשנת 2023". בפועל, צורפה בנספח 16 רשימה של ההכנסות המופחתות, תוך שסמיכות הנספחים יוצרת את הרושם כי נספח 16 כולל את הנתונים כפי שדווחו למע"מ, וכי אלו הן כל ההכנסות הרלוונטיות.

26. אם כן, לא מדובר רק על מחדל של אי גילוי – בכתב הערר נכתבו במפורש נתונים לא נכונים. העוררת לא הסתפקה בתגובה ממוקדת לעניינים שבמחלוקת אשר הוזכרו בהשגה, כטענתה, אלא הפליגה והרחיבה בתיאור העובדות הלא נכונות, כביכול כדי לבסס את טענותיה.

27. נציין כי ההערות לעיל לעניין חובות הגילוי המוטלות על העוררת, כמי שאין לה דיווחו סולו למע"מ, נכונות שבעתיים בהליך הערר. לוועדת הערר אין אפילו את האינפורמציה החלקית המצויה במערכותיה של המשיבה, והיא ניזונה באופן בלעדי מההצהרות והמצגים שמוצגים לפנייה על ידי הצדדים. בהתאם לתקנה 2(ד) לתקנות התכנית לסיוע כלכלי (נגיף הקורונה החדש) (הוראת שעה) (סדרי הדין והמינהל ובוועדת הערר), התשפ"א-2020, העורר נדרש לצרף לכתב הערר הצהרה לשם אימות העובדות הכלולות בערר (הצהרה שמסיבה לא ברורה לא הוגשה על ידי העוררת).

28. כאן המקום להזכיר מה היו תוצאותיו העגומות של הליקוי בהתנהלות העוררת, ועד כמה נמשכה שתיקת מייצגיה. ביום 7.5.2024 התקיים דיון בנוכחות הצדדים. במהלך הדיון, לצורך הדיון בסוגיית הקשר הסיבתי, בחנו חברי הוועדה הח"מ את השינויים בהכנסות העוררת תוך התבססות על נספח 16 לכתב הערר, שכלל כאמור נתוני הכנסות מופחתים. רק לאחר זמן ממושך בדיון, התברר כי נציגי המשיבה מעיינים בדיווחי ההכנסות המלאים, אשר נמסרו על ידי העוררת בשלב ההשגה. אי הגילוי של העובדות החשובות הללו הוביל לשיבוש חמור ביכולת של הוועדה לנהל דיון ענייני בין הצדדים, שכן הסתירה בין הטבלאות השונות התגלתה במהלך הדיון בלבד.

29. אלא שכאן לא הסתיים המחדל של העוררת. במהלך הדיון, תוך ניסיון של הצדדים לפענח מה גרם לפערים בין הנתונים השונים, התכחשה באת כוח העוררת למסמכים שהמשיבה הפנתה אליהם: "מסמך כזה לא יצא ממני אף פעם" (עמ' 9 לפרוטוקול הדיון מיום

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

7.5.2024, שורה 6), ואף טענו כי המסמכים שהוגשו תואמים את עמדתם לגבי הנתונים "חשוב להבהיר שלאורך כל הדרך הגשנו במספר רב של הזדמנויות טבלאות אקסל שכוללות פילוח של ההכנסות המדווחות למע"מ – הפרדה באקסל בין ההכנסות של בג"מ להכנסות של העוררת. אפשר לראות את זה גם בתיק של בג"מ. אני לא מכירה את מה שהוגש על ידי רו"ח מנורי". הדיון הסתיים מבלי שנציגי העוררת גילו לוועדה או למשיבה על "נטרול" ההכנסות שבוצע בנתונים שהוצגו לוועדה, ורק בשלב מאוחר יותר, כאשר העוררת נדרשה להגיב ולמסור את המסמכים שהורתה המשיבה לצורך אימות נתוני הכנסותיה – גילתה העוררת את דבר "נטרול" ההכנסות.

30. חשוב להדגיש כי בתגובה מיום 1.10.2024, העוררת לא טענה שמדובר בטעות או באי הבנה (שיכולה הייתה לנבוע, למשל, מהחלפת הייצוג בשלב הערר, כפי שנטען בדיון). העוררת רק עמדה על הטעמים שהביאו אותה להימנע מאזכור העניין במסגרת הערר, והביעה חרטה בדיעבד – הכאה על חטא, בלשונה – על כך שהעניין לא גולה במפורש. כאמור, העוררת טענה כי לא נעשה ניסיון חסר תום לב להטעות את הוועדה; הוועדה אינה בוחנת כליות ולב, ואולם קשה להתעלם מהרושם שבזמן הגשת הערר, לפחות חלק מאנשיה של העוררת היו ערים לכך שמדובר בנתונים שנערכו בהם מניפולציה, וייתכן שהייתה החלטה מודעת להציג את הנתונים באופן הזה. הדברים אמורים בזהירות המתבקשת שכן הדברים נקראים מבין השורות ולא נאמרו במפורש על ידי העוררת.

31. מכל מקום, גם אם היינו מקבלים את טענת העוררת כי לא פעלה מתוך ניסיון הטעיה מכוון, הרי שהתוצאה הייתה מטעה ביותר. מדובר בליקוי חמור ביותר, ומלוא האחריות בעניין זה נופלת על כתפיה של העוררת.

32. בשולי הדברים יוער כי לנוכח האזכור המפורש של ירידת המחזורים בכתב הערר, יש לתמוה מה ראתה העוררת לטעון כי טענות המשיבה כלפיה הן בגדר "הרחבת חזית" אסורה. העוררת עצמה היא ש"פתחה" את החזית הזו, בפסקאות 30-37 לכתב הערר, שעה שהציגה את עצמה כמי שחלה אצלה ירידה במחזורים גם בתקופות הנדונות כאן. מכל מקום, סוגיה זו הועלתה ביוזמת הוועדה, המוסמכת ממילא לקבל גם החלטה שונה מזו שקיבלה המשיבה, והערות העוררת בעניין זה אינן רלוונטיות.

סיכום

33. בטרם סיום, נעיר כי לא ראינו לנכון לקיים דיון בסוגיה נקודתית זו. ראשית, נעיר כי הוועדה רשאית לדון ולהחליט בערר על פי הראיות והטענות שהוגשו בכתב בלבד, אם אין בכך בכדי לפגוע בעשיית צדק בעניינים של הצדדים. שנית, נזכיר כי במקרה זה כבר התקיים דיון וטענות העוררת נשמעו, ולמעשה – הייתה לעוררת שהות להסביר את פערי הנתונים

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

במסגרת הדיון עצמו. משלא הובהרו הדברים בדיון, קשה להלום את הטענה כי העוררת זכאית להזדמנות נוספת. אמנם, משיקולי יעילות ופשטות ההכרעה נקבעו גם התיקים שבנדון להישמע עם יתר תיקי הערר של העוררת במסגרת דיון נוסף (שנדחה לאחר מכן ליום 19.11.2024) אולם לטעמנו, הכרעה בנוגע לתקופות הזכאות הנדונות בהחלטה זו כלל אינה מצדיקה קיום דיון נוסף.

34. בתקופות הזכאות בעררים שבנדון, אין בהכנסותיה של העוררת ירידת מחזורים בשיעור המזכה אותה במענק. עניין זה אמנם לא לובן על ידי המשיבה בשלב הגשת הבקשה ובשלב ההשגה, ואולם משהתעוררו הדברים בפנינו, אין לנו אלא לדחות את הערר על הסף, בהיעדר כל עילה לזכות את העוררת במענק.

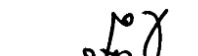
35. עמדנו לעיל בהרחבה על חומרת הליקוי שבהתנהלות העוררת, שהייתה כרוכה בהטעיה קשה של הוועדה ושל נציגי המשיבה. יהיו אשר יהיו הסברי העוררת לכך, היא נושאת באחריות מלאה לשיבוש שנוצר כתוצאה מהתנהלותה, וניסיונות ההתנצלות בדיעבד אינם מרפאים את הפגם. לפיכך, אנו פוסקים לחובת העוררת את הוצאות המשיבה בעררים שבנדון, בסך 20,000 ש"ח.

36. ההוצאות ישולמו למשיבה בתוך 30 ימים ממועד מתן החלטה זו. ככל שנתר לעוררת חוב בגין המקדמות ששולמו לה בגין הבקשות בתקופות שבנדון, ישולם גם הוא בתוך 30 ימים כאמור.

זכות ערעור בפני בית המשפט המחוזי, בשבתו כבית משפט לעניינים מנהליים, בתוך 60 יום.
ניתנה היום, י"א תשרי תשפ"ה, 13/10/2024, בהעדר הצדדים.

1570-23, 1568-23

טניה חכמוב, ד"ר
נציגת ציבור

ערן עסיס, ע"ד
יו"ר הועדה